

حق به حکم علیم‌بودن، عالم بمافی‌الضمیر انسان است

شماره پرسش: ۱۹۷۹۶

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۶/۴/۱۹ ۰۱:۵۲:۴۲

متن پرسش

سلام علیکم: استاد مطلبی است که مدت ها ذهن من رو به خودش مشغول کرده و این تشویش با رجوع به آثار عرفای هندی و همچنین نو افلاطونیانی مانند فلوطین به مراتب بیشتر شده. مطلب از این قرار هست که آیا خداوند یک شخص است؟ آیا انسان وار است؛ دارای صفات انسانی است؟! چگونه صدای ما را می شنود، اصلا صفاتی مثل غضب و مکر برای نامحدود و مطلق به چه معناست؟ قول به وحدت وجود که موید به شهود عارف هست چگونه با عمل عبادت جمع می شود؟ (عبادت به چه معناست؟ با نظر به این قول) ممنونم اگر راهنمایی بفرمایید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در موضوع «وحدت شخصی وجود» نسبت انسان با حضرت معبود از طریق عبادات تا آنجا وسعت می‌یابد که سالک جز حق را در صحنه نمی‌یابد به صورت بالفعل متوجهی وحدت شخصی عالم می‌شود و حضرت حق به حکم علیم‌بودن، عالم بمافی‌الضمیر انسان است و به نور اسم جلال، هرکس که شایسته‌ی قرب به او نباشد را از بارگاه خود دفع می‌کند که این همان صورت غضب الهی است. موفق باشید